

idet vi, da vi behandlede forffjellige Lønningslove med Overtskrifter som „Lov om Lønninger for Soldvæsenet“ og „Lov om Lønninger for Postvæsenet“, forandrede disse Overtskrifter til „Lov om Lønninger for Embedsmænd under Soldvæsenet“ og „Lov om Lønninger for Embedsmænd under Postvæsenet“. Det er den samme Betragtning, der har ledet os til at foreslaa Titelen paa den foreliggende Lov forandret, som under Nr. 1 er angivet. — Hvad Endringsforslaget under Nr. 2 angaar, skal jeg bemærke, at det jo er Godseiere eller Ciere af Fæstegods, hvorom der her er Tale, men da Ordet „Ciere“ et kunde misforstaaes, idet det kunde opfattes, som om der var Tale om Ciere i den almindelige Forstand, hvori man tager dette Ord, medens den rette og lovmæssige Benævnelse for disse Ciere er „Jorddrotter“, have vi af dette Hensyn foreslaaet at forandre „Cier“ i Lovforslagets § 2 til „Jorddrot“. Det blev med nogen Ret gjort gjældende ved 2den Behandling, at det ikke udtryffeligt var sagt i § 16, at al Offerpligt til Præsten skulde ophøre til den nævnte Tid. Det laa vel i Ordene, men det var ikke udtryffeligt sagt, og for at imødekomme denne Indvending foreslaar Flertallet, at der i første Linie efter „Kirken“ indsættes: „og al Offerpligt til Præsten“, saaledes at altsaa første Punktum af § 16 kommer til at lyde saaledes: „Al Offering i Kirken og al Offerpligt til Præsten bortfalder“. — Forslaget under Nr. 6 tilfigter noget noiere at bestemme og fuldstændiggjøre et ved 2den Behandling vedtaget Forslag om, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til Skolelærernes Ret til Offer og Accidenter paa de Steder, hvor denne Ret falder bort ved Vacance i Præsteembederne. Udvalget er nu enedes om den Affattelse, som her ligger for, idet nemlig det ærede Thing vil se, at Mindretallet i sit Forslag holder sig til den samme Affattelse. Der er her antydet den Fremgangsmaade, som skal følges, for at man kan faa bestemt, hvilken Godtjødelse vedkommende Skolelærer skal have, naar han taber Retten til Offer og Accidenter. Vi have nemlig stillet Forslag om, at saasnart nærværende Lov er udkommen, skal en Dpgjørelse finde Sted overalt, saaledes at det deraf kan

ses, hvilket Beløb der bliver Tale om at udrede af Kommunen, naar Forandringen i det Hele indtræder. Vi have troet, at det vilde være rettest strax at faa dette afgjort, da det maaske kunde befrygtes, at der ellers i Tiden, indtil der bliver Vacance i Præstekaldene, i hvilken Skolelærerne skulle vedblive at nyde Offer og Accidenter, kunde, af Hensyn til den forestaaende Afløsning, finde en Nedgang Sted i disse Indtægter. For at en saadan eventuel Nedgang kan blive uden nogensohelst Indflydelse paa det følgende Offer, have vi troet, at det var rigtigt strax, naar Loven er udkommen, at bestemme Beløbet efter den Indtægt, som Skolelærerne i de sidste 10 Aar have haft af Offer og Accidenter. Der har i Udvalget været opkastet Tvivl om, hvorvidt det ikke maatte være rigtigt at aabne en Udgang til i enkelte Tilfælde at gjøre Undtagelse fra den fastsatte Beregning, thi det kunde jo tænkes, at man hist og her havde haft en Skolelærer, der var særdeles vel set af Beboerne, der havde udført sin Embedsforretning paa en ganske udmærket Maade, der maaske ogsaa paa anden Maade havde været Beboerne til Tjeneste, og som derfor var tilset rigelig med Offer og Accidenter, hvilket ikke kunde antages for at burde gjøres til Regel for enhver følgende Skolelærer. Man kunde ogsaa tænke sig det modsatte Tilfælde, nemlig at der i de sidste Aar havde været en Skolelærer, som ikke havde forstaaet at vinde Beboernes Tillid, som — maaske uden Skyld, maaske ogsaa med nogen Skyld fra sin Side — var kommen til at staae i et ugunstigt Lys hos dem, og at de derfor ikke have ydet ham Mere i Offer end de vare forpligtede til at yde. I flige Tilfælde bør vedkommende Skolelærer ikke lide under saadanne ekstraordinære Forhold, og medens vi derfor have foreslaaet som almindelig Regel, at man tager Gjennemsnitsbeløbet af de sidste 10 Aar, foreslaa vi tillige, at Sogneraadet, som nærmest maa kjende disse Forhold paa ethvert Sted, skal kunne afsvige deraf med Amtsraadets Samtykke. Da dette er en Byrde, som fra de enkelte Beboere falder over paa Kommunekassen, have vi optaget den Bestemmelse, at Sogneraadet ikke skal kunne afsvige fra den almindelige Regel, medmindre